

atrets tjeneste, har i dag ingen reel betydning. Fonden blev før i tiden for hovedpartens vedkommende finansieret af to afgifter. Den ene afgift var lagt på erhvervsmæssig mellemmandsvirksomhed med hensyn til offentlig fremførelse af dramatik og musik, som efter lovens § 4 er undergivet enerettigheder for DRAMA-RET, KODA-DRAMATIK og KODA. Den anden afgift påhvilede opførelsesonorarer, som danske teaterledere aftalte direkte med udenlandske mellemmand for forfattere og komponister. Loven fra 1990 nedtrappede disse afgifter over fem år, således at de i 1996 udgør 0 kr.

Tilbage af Den Kulturelle Fonds indtægter er derfor kun nogle beskedne tilskud fra staten og Danmarks Radio, som fra »fonden« overføres til Statens Musikråd. Også disse tilskud bør nu afskaffes.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 2, stk. 2, at loven om Den Kulturelle Fond m.v. som helhed opheves.

Efter 1990-lovens § 4 skal organisationer, der på ophavsmandens vegne indgår kontrakter om offentlig fremførelse af et musikværk, have tilladelse fra kulturministeren til at udøve den pågældende virksomhed. Der er efter loven udstedt bevillinger til følgende organisationer: DRAMA-RET vedrørende dramatiske værker, KODA-DRAMATIK vedrørende musikdramatiske værker og KODA vedrørende musik.

Kulturministeriet finder, at tiden er løbet fra koncessionsordningerne for så vidt angår DRAMA-RET og KODA-DRAMATIK.

Derimod synes der fortsat at være grund til at videreføre koncessionsordningen med hensyn til offentlig fremførelse af musik, hvilket vil sige, at der bør være hjemmel til at udstede bevilling til KODA. Det er ministeriets opfattelse, at en vis offentlig kontrol og tilsyn med KODA er nødvendig med henblik på at sikre, at KODA's virksomhed udøves i overensstemmelse med gældende love og almindelige retsgrundsætninger. Endvidere finder ministeriet det i almindelighed vigtigt ud fra et forbrugersynspunkt, at der udøves kontrol med organisationer, som i praksis har en monopolstilling.

Det foreslås derfor i forslaget til stk. 4, at bestemmelserne vedrørende godkendelse af KODA af systematiske grunde overføres til ophavsretsloven. Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til den gældende bestemmelse i § 4 i lov om Den Kulturelle Fond og om visse bevillinger på ophavsretsområdet.

Til nr. 14

Forslaget er af teknisk karakter. Ændringen i den gældende lovs § 51, stk. 1, hvorefter henvisningen til § 17, stk. 3, erstattes af en henvisning til § 17, stk. 5,

er en konsekvens af ændringsforslag nr. 1, hvorefter bestemmelsen i den gældende lovs § 17, stk. 3, i fremtiden bliver § 17, stk. 5.

Det gælder herefter uændret ifølge § 51, stk. 1, at de regler om fordelingen af vederlag for optagelser af radio- og tv-udsendelser til brug for syns- og hørehandicappede, som en repræsentativ organisation af ophavsmænd har fastsat i tilslutning til en aftalelicens vedrørende denne værksudnyttelse, skal finde tilsvarende anvendelse over for ophavsmænd, som står uden for organisationen.

Til nr. 15

Forslaget er af teknisk karakter. Forslaget om indførelse af en henvisning til § 35 i § 51, stk. 1, indebærer, at de bestemmelser, der angår individuelle rettighedshaveres muligheder for at gøre krav gældende i forbindelse med de i loven i øvrigt gældende aftalelicensbestemmelser, også skal finde anvendelse på individuelle krav i forbindelse med den foreslåede nye aftalelicensordning for videreudsendelse via kabelanlæg.

Til nr. 16

Forslaget til et nyt stk. 3 i lovens § 51 betyder, at de godkendte rettighedshaverorganisationer på kabelområdet over for kabelanlæggene skal gøre deres vederlagskrav gældende samtidigt. Dette skal ses på baggrund af det i de almindelige bemærkninger tilkendegivne grundsynspunkt, hvorefter landets kabelanlæg ikke bør stilles i den situation, at man for så vidt angår en konkret programspreddning ikke kan klarere alle rettigheder på samme tid.

Til nr. 17

Forslaget til den ændrede henvisning i ophavsretslovens § 52, stk. 1, hvorefter henvisningen til § 17, stk. 3, erstattes med en henvisning til § 17, stk. 5, er en konsekvens af ændringsforslag nr. 1, hvorefter bestemmelsen i den gældende lovs § 17, stk. 3, i fremtiden bliver § 17, stk. 5.

Til nr. 18

Ved ophavsretsloven af 1995 gennemførtes i § 52 nye bestemmelser om mægling. Mægling kan begæres, når en af parterne har afbrudt forhandlingerne eller afvist et ønske om forhandling, eller når forhandlingerne ikke synes at ville føre til noget resultat.

Mægling kan begæres, når der ikke mellem parterne kan nås til enighed om indgåelse af aftaler om eksemplarfremsstilling til undervisningsbrug (§ 13, stk. 1), fotokopiering til intern brug i erhvervsvirk-